

Det er et godt lovforslag, men er det en bunden opgave, at kommuner og amter afsætter de nødvendige midler, eller skal reglen om, at kommunen kan tilbyde, forstås bogstaveligt, således at det er op til den enkelte kommune at afsætte de nødvendige ressourcer? Hvad med de bykommuner, der har den største opgave i denne forbindelse? Vi går ud fra, at der er en acceptabel udligningsordning for dem, og det er spørgsmål, der må afklares i udvalgsarbejdet.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet synes, at det er et utrolig godt lovforslag, som socialministeren her har fremsat. Det er en opfølgning af nogle af de mange debatter, vi har haft, om en udbygning af systemet, og vi kan 100 pct. tilslutte os det.

Vi synes, det er en god idé, at man får denne ordning med støtte- og kontaktpersoner som et supplement til de andre tilbud, der er, og at man på den måde får udbygget og styrket indsatsen for de sindslidende.

Vi synes, det er en god idé, at man på den måde prøver at opnå en social kontakt, altså lidt à la en ven, der kigger forbi i ny og næ og ser, hvordan det hele står til. I den forbindelse er det utrolig vigtigt, som det også bliver præciseret i forslaget, at ordningen skal være på den sindslidendes præmisser. Altså hvis man ikke ønsker besøg, så skal man heller ikke have besøg, og et langt stykke hen ad vejen skal man lytte til, hvad det er, den sindslidende ønsker, og også med hensyn til frekvensen af besøgene osv. Det er også godt, at de, der bliver udpeget eller udtaget, om man vil, til at være støtte- og kontaktpersoner, får opbakning i form af både kursus og af, at der er nogle, som hele tiden står bag dem.

Det, der er det gode ved det her, er jo, at efter omlægningerne på hele dette område er der stadig flere af de sindslidende, som bor for sig selv i egen bolig, og dér er det utrolig vigtigt, at man får samlet den sindslidende op og får forebygget, at vedkommende bliver så syg, at det er nødvendigt med en indlæggelse igen. Derfor er det alle tiders, at man laver denne ordning.

Men jeg synes, der er noget, man har glemt eller i hvert fald kommer for nemt hen over, og det er den ordning, som man har lavet i hvert fald i hovedstadsområdet, nemlig den såkaldte ambulancetjeneste, hvor de sindslidende, hvis de er på vej til at få det værre, har mulighed for at ringe og sige: Nu synes jeg ikke, jeg har det så godt længere. Så kan man allerede dér nå at få

dem samlet op, sådan at en senere indlæggelse bliver overflødig.

Men som sagt støtter vi lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører, hr. Peter Duetoft, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre CD's synspunkter:

Også i CD synes vi, det er et utrolig godt lovforslag, socialministeren har fremsat. Vi håber, at vi hermed får en god ordning, der ikke er alt for firkantet, men fleksibel, og vi håber også i CD, at hvis der skulle være nogen problemer med lovforslagets intentioner, kan vi se på nogle småjusteringer.

Jeg skal også på Det Radikale Venstres vegne give tilslutning til forslaget og alt i alt til en positiv udvalgsbehandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg takker for den meget brede tilslutning til forslaget. Det er jo et godt eksempel på, at vi er begyndt at bruge pengene fra satspuljen til egentlig lovgivning og ikke kun til forsøg, sådan at vi får sat nogle solide, varige spor takket være de penge, vi hvert år har at fordele til det sociale område. Det er også et godt eksempel på, at vi først foretager en række forsøg, og på baggrund af de erfaringer, vi gør os, laver vi lovgivningen, så vi altså ikke laver lovgivning ud i den blå luft.

Der er lavet en række meget omfattende og grundige forsøg, netop når det drejer sig om støtte- og kontaktpersoner. Der har været en følgegruppe, og der er lavet meget gedigne evalueringsrapporter over de forsøg. Det vil altså sige, at vi nu har et meget solidt grundlag for den lovgivning at gå i gang med, og derfor mener jeg også, at vi har et godt udgangspunkt for at besvare nogle af de socialpolitiske spørgsmål, som fru Tove Fergo og hr. Villy Søvnald rejste på baggrund af lovforslaget.

Jeg vil ikke begynde at gå ind i besvarelsen af de enkelte spørgsmål, for det synes jeg ikke tiden er til her, men det vil jo egne sig glimrende til udvalgsarbejdet, og det er klart, at det er den slags ting, vi skal behandle og præcisere, når vi engang skal skrive betænkning til lovforslaget. I den skal vi sørge for at få afklaret de spørgsmål, der blev rejst.

Så vil jeg sige, at med hensyn til tvang og tavshedspligt er der for mig at se overhovedet ikke noget problem. Der bliver ikke på nogen måde tale om tvang, men hvordan vi nærmere